

האשה נקנית פרק ראשון קידושין כא.

עין משפט נר מצוה

ראי א מיי פ"ב מהל' מניחה הלכה ב: רב ב מיי שם פ"א הלכה י: ר"ג ג מיי שם פ"ק יב הלכה ב: ר"ד ד מיי שם פ"ק יא הלכה י: ר"ו ה מיי פ"ק ב מהל' עבדים הל' ז:

מוסף רש"י

בתי הצרים. כמרגמו פלמיא עיריות פמוות מלין חומה (ויקרא כה לא) וכי יש לך אדם בישראל שאין לו גואל. אם אין לו בן או בת או אח יש לו קרוב עד יעקב אבינו הקרוב קרוב אצל לא מיתומה (סנהדרין י"ב). מי שאינו נגאל באלה. נמכר לישראל לא כמיב ביה גאולת קרובים, דלא יפקא לן מוהפדה אלא גאולת עממה (ע"פ ר"י).

מוסף תוספות

א. דהיינו דן אחרו ק"ו דברייתא דהיינו אומר נמי בבתי ערי חומה שאינו לזה וגואל וגואל לחצאין להוה ילפינן גאולתו משה אחרוה. מוס' הכל'ש. ב. צ"ל. קרקע מקרקע ניהא ליה למליף. מוס' הכל'ש. ע"י מהרש"א.

הך זריתא דקאמר דאינו ליה וגואל וגואל לחצאין מיירי אס לא נכתב אס גאל יגאל^א דה"ג קאמר לעיל שיכול וי"ל דמשמע ליה כל שיטת הזריתא אף לפי האמת לזמר דכתיב ממי אס גאל יגאל דאי לאו הכי אמאי נקט כל שיטה זו שאינה קיימת הוה מצי למינקט ק"ו מע"ע מה ע"ע שיפה כמו שיואל ציבול אפ"ה

אינו ליה וגואל וגואל לחצאין כדכסמוך מקדיש שחורע כחו (ט) אס הגיע ויזל אינה נגאלת ומתחלקת לכהנים אינו דין שאין ליה וגואל וגואל לחצאין ועל ק"ו זה ליכא למיפרך מידי אלא פשיטא דהאי יוכיח מיירי אף לפי האמת בטר דכתב אס גאל יגאל וא"ת מ"מ אמאי לא נקט האי ק"ו מע"ע כיון דליכא למיפרך מידי עילייה וי"ל דשדה משדה עילפא ליה למילף: **משום דאיכא צמימר ע"ע הנמכר** יעובד כוכבים יוכיח.

וא"ת ולמה לי ומלא כדי גאולתו דכתיב בשדה אחוזה למימר שאינו גואל לחצאין מיפוק ליה בק"ו מע"ע ומה ע"ע הנמכר לעובד כוכבים שיפה כמו ליגאל מיד ואפ"ה אינו ליה וגואל וגואל לחצאין כדכסמוך מוכר שדה אחוזה שחורע כמו ליגאל מיד דכתיב במספר שני תבואות (ויקרא כה) ט אין דין שאין ליה וגואל וגואל לחצאין וי"ל דלדרכיה אית לן למימר אפיכא ומה מקדיש שחורע כמו ליחלק לכהנים ציבול ואפ"ה ליה וגואל וגואל לחצאין מוכר שיפה ליה וגואל לעובד כוכבים ציבול ואפ"ה ליה וגואל לחצאין אינו דין שיהיה ליה וגואל לחצאין וכ"ת מה למקדיש שיפה כמו ליגאל מיד תאמר דמוכר שחורע כמו ליגאל מיד מ"מ צמי החלצים שיפה כון ליגאל מיד מצינו למיגמר מהאי ק"ו ולהיות ליה וגואל וגואל לחצאין ומאחר דחזינן צמי החלצים שדה אחוזה נמי מפסי' ליה להאי דינא דמרחייהו בחד פרש' כתיב על שדה הארץ יחשב ולהכי אצטרין ומלא כדי גאולתו דכתיב וגואל וגואל לחצאין דס"ד למילף ממוקדיש כדפרישית ומהשתא ליפינן נמי צמי החלצים מיניה שאין ליה וגואל וגואל לחצאין:

מאי בבב. לכתוב גאולה מתנו לארץ ושמיטין שדה אחוזה לקובעו חובה וצמי החלצים בכלל וא"ת לימא דלמי לרבות עבד עברי ויש לומר דמשמע ליה דלמי לרבות מידי דגאולת קרקע דכתיב וצבל ארץ משמע דוקא ארץ מרבינן: לקובעו

הא רבנן. ללא יהבי טעמא לקרא ואמרי דהורע כמו צדא מילתא הורע נמי במילתא אחרייתא זר מהיכא דגלי זיה קרא וצמי ערי חומה גמרינן גאולה גאולה משדה אחוזה והא דקא חמינא דבית צעיר חומה ליה וגואל כו' לר"ש קאמינא דיהיב טעמא לקרא: **פני חרא.** ה המוכר בית צעיר חומה ליה וגואל כו': **איכא למיפרך.** ביה מתניתינן

דאזכרה קרא למקדיש שיליה ויגאל משום דהא אחיא ליה מדינא של מוכר בית צעיר חומה שאין ליה וגואל: **מה למוכר בית צעיר חומה שכן הורע כמו לגאול לעולם.** משנה ראשונה ואלין: **סאמר במקדיש שיפה כמו לגאול לעולם.** לעולמו של יוצא אס לא מוכר ההוצר דאין מתחלקת לכהנים עד היוצל: **מוכר שדה אחוזה יוכיח כו' לעולם.** עד היוצל וציבול חומר צלא פדיון: **אף אני אביא מקדיש.** לפיכך הוצרך אס גאל יגאל לומר שיהיה וגואל: **בשנה שניה.** דמוכר שדה אחוזה אין המוכר יכול לגאול עד שתבוא שנה שלשית ומוכר בית צעיר חומה אינו גואל אלא בראשונה נמלא שאין זה זה גואלין בשניה: **עבד עברי וכו'.** כדאמר לעיל (דף כ:)

ונגאל כולו ולא לחציו ואין ליה וגואל דהא או השיגה כתיב (ויקרא כה) **נגאל בקרובים.** על כרחו של לוקח כדאשכחן בשדה אחוזה (סס) וצא גואלו הקרוב אליו וגו': **אף האי נמי אין נגאל לחצאין.** לרבנן פכצעי ליה דאמרי לעיל אין נגאל לחצאין ונימא נמי דלהכי גמר דנגאל בקרובים: **או דילמא כי כסיב.** גאולתו בשדה אחוזה למעט חצאין הוא דכתיב שנאמר (סס) ומלא כדי גאולתו כדי כולו ולא כדי חציו הילכך כי חזר כתב ג"ש למגמר (ט) אחרת מילתא הוא דכתיב ולא למיגמר גאולת קרובים דלאו לגבי גאולתו כתיב: **ככל גאולה פסנו.** ובכל ארץ אחתהסכס גאולה תתנו לארץ קרא יתירה הוא ולא פירש למאי אתא: **לרבות כסים ועבד עברי.** שיהו נגאלין לקרובים: **צמי החלצים.** עיריות שאין מוקפות חומה מימות יהושע: **על שדה הארץ יחשב.** הרי הן כשדה אחוזה: **לקובעו יחשב.** על הקרובים: **וי יש לך אדם בישראל.** מנוטלי חלק בארץ שאין לו גואלין מורע יעקב צעוד אחד מכל ישראל קיים הוא קרוב לו: **אלא יש לו.** גואלין אצל אין הגואל רוצה ליכח ולימדה הכתוב שחרשות ביד הקרוב: **חובה.** והאי כי לא יהיה לו גואל דריש בשאי אפשר ביד הראוי לירשו ליגאל ואין הגאולה מוטלת אלא על הקרוב מן הכל: **מאי בכל.** נכתוב גאולה תתנו לארץ: **מה ט"ל.** צעוד עברי הנמכר לעובד כוכבים: **לרבות כל הגאולים.** העומדות ליגאל שיהא נגאל כסדר הוה. קס"ד שיהו נגאלין לקרובים צא ללמדנו: **ועבד עברי.** הנמכר לישראל דלא כתוב ביה גאולת קרובים: **לקרוב קרוב קודם.** דגבי שדה אחוזה כתי' וצא גואלו הקרוב אליו ולא פ"י הקרוב קרוב קודם כי הכא דפריש דודו זריתא ואס אין לו דוד בן דודו ואי לאו משאר בשרו: **מי שאינו נגאל בכלל נגאל בשש.** אלמא ס"ל דאין נגאל בקרובים: **יגאלו.** כתיב דכתיב לעובד כוכבים גבי קרובים ומשמע מיעוטא: **ההוא**

ליה רבנן לרב אשי ואמרי לה רבינא לרב אשי בשלמא למ"ד לרבות בתי ערי חומה היינו דכתיב בכל אלא למ"ד לרבות בתי חצרים מאי בכל קשיא איתיביה אביי (ט) מה ת"ל יגאלנו יגאלנו ג' פעמים לרבות כל הגאולות שנגאלות כסדר הוה מאי לאו בתי ערי חומה ועבד עברי לא בתי חצרים ושדה אחוזה בתי חצרים ושדה אחוזה בהדיא (כתיב על שדה הארץ יחשב כדאמר רב נתמן בר יצחק (ק) לקרוב קרוב קודם ה"ג לקרוב קרוב קודם היכא איתמר דר"ג בר יצחק אהא דאיבעיא להו עבד עברי הנמכר לישראל נגאל לקרובים או אינו נגאל לקרובים אליבא דרבי לא תבעי לך דאמר (ז) מי שאינו נגאל באלה נגאל בשש אלמא לא מופרק כי תיבעי לך אליבא דרבנן מאי ילפינן שכיר שכיר ולא דרשי יגאלנו או דילמא יגאלנו לזה ולא לאחר (ח) ת"ש בכל גאולה תתנו לרבות בתים ועבד עברי מאי לאו בתי ערי חומה ועבד עברי הנמכר לישראל (א) לא עבד עברי הנמכר לעובד כוכבים עבד עברי הנמכר לעובד כוכבים בהדיא כתיב ביה (ב) או דודו או בן דודו יגאלנו ההוא

א) לקמן סח: וסס נאמן, ב) עריכו לא, ג) אצמ"י נוסף: תאמר בהקדש שיפה כמו ליגאל מיד, ד) לעיל ה: לקמן ע"ה, זכרות לה, יצימת עו. מיר מ, צ"מ ד, פ: סנהדרין סו, וצמס ה, יא, טז, חולין ק"ד, זכ"ק ו, [פסח] פ"ט ד: ממנות ו, ס: א, [נבכ"י טס"ף: וצ"ל ראי זה כדאי וזו, ו] [נבכ"י: גאולתו, ו] מ"כ פירש כהר פרק ד, ט) ז"ק קט, סנהדרין סח: ט) פסיקתא פירש כהר מ"כ פירש כהר פרק ט, ו] [נבכ"י נוסף: ברה, ו] צ"ב ק: ט) [לעיל טו:] ט) [לעיל טז, ע"ש, ו] [נבכ"י: נמוכה, ט) [ז"ל אהא, רכ"ש, ט) [נבכ"י: שס"ט, ו] [נבכ"י: אצ"ל אצ"ל, ו]

תורה אור השלם

- ובכל ארץ אחוזהכם גאולה תתנו לארץ:
- ובתי החצרים אשר כד אין להם חמה קרובי על שדה הארץ יחשב גאולה תהיה לו ויביב יצא:
- כי ימוך אחיו וקבר מאחוזתו וצא גאולו הקרוב אליו וצא את ממכר אחיו: וקרא בה כה
- ואיש לא יתקח לו אצל והשיגה ידו וקמץ כדי גאולתו:
- או דודו או בן דודו יגאלנו או משאר בשרו ממשפחתו יגאלנו או השיגה ידו ונגאלו וקרא בה מט